

*Club des Pins, on ETA
i el govern espanyol negocien.*

LES RELACIONS ENTRE ESPANYA I ETA EN UN MOMENT IMMILLORABLE

Lluna de mel

Els contactes que en els últims dies han reprès a Alger el govern espanyol i ETA han provocat un canvi immediat en les relacions del país nord-africà i Espanya. Controlar estrictament els efectius de l'organització armada està reportant-li, a Algèria, crèdits i ajudes per part de l'estat espanyol superiors als 1.000 milions de dòlars.

J. Hernández

La participació algeriana com a amfitrions, o com a elements de pressió per a ETA, en les converses entre l'organització armada i el govern espanyol, marquen un punt d'inflexió en la política exterior del país nord-africà.

Ja han quedat enrere els temps de les vel·leitats tercermundistes i els intents de donar suport als grups armats de tot el món que, pel que fa a l'estat espanyol, es va traduir en els excel·lents contactes entre els serveis secrets d'Algèria i els GRAPO o ETA. Els últims esdeveniments socials a Algèria, amb manifestacions populars que han costat centenars de morts, la cada vegada més gran exigència de llibertats polítiques per part dels ciutadans, han obligat les autoritats d'aquest país a reorientar les seues relacions exteriors.

Amb la decisió d'Algèria de dirigir ara la solució dels problemes que té i el seu desenvolupament econòmic envers l'àrea occidental, dos països apareixen ara amb possibilitats de convertir-se en socis privilegiats, pels lligams especials entre qui fou el país colonialista explotador d'aquella zona del continent africà i el país que causà, en la seua lluita contra la independència algeriana, tants problemes interns a les

hores. D'altra banda, l'estat espanyol, pel fet d'estar tan prop, per tenir ambicions de gran potència i, també, per una certa tradició de bones relacions que només s'ha vist afectada per alguns episodis escassos.

Un dels principals problemes que s'ha de resoldre immediatament és el vell contenciós del gas natural. Quan l'estat espanyol s'enfrontava a la crisi energètica que es va iniciar el 1973, l'equip ministerial que governava aleshores va idear, pressionat per alguns empresaris que tenien interessos molt concrets al nord d'Àfrica, un contracte milionari amb Algèria per rebre gas natural, trencar la dependència del petroli respecte de l'Orient Mitjà i guanyar marge de maniobres a escala internacional, en uns moments en què la inestabilitat política estatal podia comportar mesures dures, probablement mal vistes pels principals països occidentals. Llavors, amb una Algèria que necessitava divises i un estat espanyol esglaiat per la crisi, els algerians imposaren un preu alt al gas i comprometeren el govern espanyol en un contracte que hauria de durar molts anys.

Així, quan els socialistes assoliren el poder, es trobaren amb dues incòmodes realitats: la crisi energètica començava a tocar sotre i, alhora, existia un contracte que exigia pagar el gas a Al-

gèria a un preu molt alt. Tot aprofitant les bones relacions entre el PSOE i el Front Algerià d'Alliberament Nacional, el problema es va anar ajornant i es va deixar per a més endavant una reconsideració definitiva del preu del gas com també la revisió total de l'acord que va signar el govern d'Adolfo Suárez.

La profunda crisi social algeriana va esclatar fa alguns mesos en forma de revolta que va commocionar políticament el país. Va ser en aquest marc on l'estat espanyol va jugar les seues cartes. Algèria, sense pràcticament gens de crèdit internacional, necessitava desesperadament ajuda, i Madrid li la va oferir. Això, però, tenia un preu: el control estricte dels efectius d'ETA instal·lats al país i una subtil pressió perquè baixaren el llistó els etarres que decidiren asseure's a negociar sobre bases més moderades. Aquest mecanisme va funcionar bé, de manera que, una vegada es van iniciar els contactes govern espanyol-ETA, Algèria ha encetat una ofensiva diplomàtica per traure'n importants avantatges.

El primer que va arribar a Madrid va ser el ministre algerià de comerç, Mourad Medelgi, recentment nomenat pel president Chadli Bendjedid. Amb aquest enviat del govern d'aquell país l'estat espanyol ha arribat a un acord per finançar la compra que faça Algèria de sèmola a Europa per al consum interior.

Aquesta ajuda ha estat fixada, inicialment, en 500 milions de dòlars, vora 56.000 milions de pessetes, que segons fonts espanyoles, podrien arribar al doble, cas que els algerians accepten un ampli programa de cooperació en camps diferents que el govern espanyol ja ha presentat. A més, Alger rebrà un crèdit quasi regalat de 1.140 milions de dòlars per a comprar equips. I això sense avaluar el preu del gas, que serà estudiat en els pròxims mesos.

D'aquesta manera, i davant els recls dels Estats Units, França i Espanya s'estan convertint en els padrins del desenvolupament algerià. Si aquesta operació econòmico-financera ix bé, seria possible dibuixar tot un mapa d'aliances i de cooperació a Àfrica del Nord. No és gens casual que els marroquins, enemics tradicionals d'Algèria, estiguen preocupats i hagen iniciat un acostament als seus veïns mentre enceten una ofensiva en les relacions que mantenen amb els estats espanyol i francès. □